

Κυριακή της Απόκρεω (απόστολος - ευαγγέλιο)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Ο Απόστολος

Η γνώσις όμως χωρίς την ορθήν πράξιν οδηγεί εις κουφότητα και αλαζονεία, ενώ η αγάπη οικοδομεί και ωφελεί τον πλησίον. Εάν δε κανείς νομίζει ότι γνωρίζει κάτι, αυτός ακόμη δεν έχει γνωρίσει τίποτε, όπως πρέπει να το γνωρίζη εις βάθος και πλάτος. Εάν όμως κανείς αγαπά τον Θεο, αυτός έχει γίνει πολύ γνωστός και οικείος και φίλος του Θεού, και παίρνει από τον Θεόν την αληθινήν γνώσιν. Λοιπόν εις ο,τι αφορά το αν πρέπει να τρώγωμεν η όχι τα ειδωλόθута, γνωρίζομεν, ότι εις την πραγματικότητα κανένα είδωλον δεν υπάρχει στον κόσμον, και ότι κανένας άλλος Θεός δεν υπάρχει, ειμή μόνον ο ένας, ο αληθινός Θεός. Διότι και αν μερικοί

φαντάζονται, ότι υπάρχουν πολλοί λεγόμενοι θεοί, είτε στον ουρανό είτε εις την γην-όπως και πράγματι υπάρχουν πολλοί ψευδείς θεοί και πολλοί κύριοι εις την γην, και αυτοί είναι τα πονηρά πνεύματα-αλλά δι' ημάς τους Χριστιανούς ένας μόνον Θεός υπάρχει, ο Πατήρ, από τον οποίον προέρχονται και πηγάζουν τα πάντα και δια τον οποίον ημείς όλοι οφείλομεν να ζώμεν και να αποβλέπωμεν ως προς το ύψιστον αγαθόν. Και ένας μόνος Κυριος υπάρχει, ο Ιησούς Χριστός, δια του οποίου έγιναν τα πάντα, δια του οποίου και ημείς εγεννήθημεν και αναγεννήθημεν. Αλλ' αυτή η καθαρά και αγία γνώσις δεν υπάρχει εις όλους. Και απόδειξις ότι μερικοί από τους Χριστιανούς έχουν μέσα εις την συνείδησίν των την πεποίθησιν ότι το είδωλον, που ελάτρευαν άλλοτε, είναι πραγματικός Θεός· και τρώγουν έως τώρα ακόμη τα κρέατα, σαν ιεράν θυσίαν, που έχει προσφερθή εις θεούς. Και το αποτέλεσμα είναι ότι η συνείδησις των, που είναι ακόμη αδύνατος και αδιαφώτιστος, μολύνεται από αυτό που έκαναν και τους ελέγχει. Μαθετε, λοιπόν, όλοι ότι το οϊανδήποτε φάγητον και τα ειδωλόθυτα, δεν μας δίδουν ηθικήν αξίαν και δεν μας παρουσιάζουν ως εναρέτους και αρεστούς ενώπιον του Θεού. Διότι ούτε εάν φάγωμεν τα ειδωλόθυτα, με την ορθήν πεποίθησιν ότι αυτά είναι κοινά κρέατα, προχωρούμεν και πλεονάζομεν εις αρετήν ούτε εάν δεν φάγωμεν βραδυπορούμεν και καθυστερούμεν εις αυτήν. Προσέχετε όμως μήπως η εξουσία, που σας δίδει η φωτισμένη σας πίστις να τρώγετε και τα ειδωλόθυτα, γίνη πρόσκομμα στους ασθενείς και αδυνάτους κατά την πίστιν. Διότι εάν κανείς από αυτούς ίδη σε, που έχεις την ορθήν γνώσιν και θεωρείσαι προωδευμένος Χριστιανός, να στρογγυλοκάθεσαι και να τρώγης εις κάποιον τραπέζι ειδωλολατρικού ναού, δεν θα ενισχυθή η συνείδησις αυτού του αδελφού, ο οποίος είναι ασθενής κατά την πίστιν, να τρώγη τα ειδωλόθυτα με θρησκευτικήν ευλάβειαν;

Και έτσι θα παρασυρθή πάλιν εις την ειδωλολατρείαν και θα χαθή εξ αιτίας της ιδικς σου φωτισμένης γνώσεως ο ασθενής κατά την πίστιν αδελφός, δια τον οποίον εν τούτοις ο Χριστός εθυσιάσθη επάνω στον σταυρόν. Ετσι δε αμαρτάνοντες εναντίον των αδελφών και καταφέροντες κτυπήματα εις την ασθενή συνείδησίν των, αμαρτάνετε ενώπιον του Χριστού, διότι ματαιώνετε το έργον της σωτηρίας των αδελφών. Δι' αυτό εάν το φάγητον γίνεται αφορμή να κλονισθή εις την πίστιν και την χριστιανικήν ζωήν του ο αδελφός μου, δεν θα φάγω ποτέ κανένα είδος κρέατος δια να μη σκανδαλίσω τον αδελφόν μου. (Η θυσία των δικαιωμάτων αποτελεί καθήκον, όταν δι' αυτής προλαμβάνωμεν το σκάνδαλον, υποβοηθούμεν δε εις την αρετήν). Εγώ δεν είμαι Απόστολος όπως και οι άλλοι Απόστολοι; Δεν είμαι ελεύθερος όπως και οι άλλοι Χριστιανοί; Δεν έχω ιδεί και εγώ τον Ιησούν Χριστόν, τον Κυριον μας; Σεις οι Κορίνθιοι δεν είσθε το έργον μου, το οποίον με την χάριν του Κυρίου και εις δόξαν του Κυρίου έχω πραγματοποιήσει; Εάν, έστω, δι' άλλους ανθρώπους δεν είμαι Απόστολος, αλλά δια

σας οπωσδήποτε είμαι. Μαρτυρία και απόδειξις και επίσημος σφραγίς του αποστολικού μου αξιώματος και έργου είσθε σεις με την χάριν του Κυρίου. (Προς Κορινθίους Α' η'8-θ'2)

Το Ευαγγέλιο

Όταν δε έλθη ο υιός του ανθρώπου με όλην την δόξαν αυτού και μαζή με αυτόν όλοι οι άγγελοί του, τότε θα καθίση στον θρόνον του, τον λαμπρόν και ένδοξον. Και θα συναχθούν εμπρός του όλα τα έθνη της γης από της δημιουργίας του Αδάμ μέχρι της συντελείας του κόσμου και θα χωρίση αυτούς μεταξύ των με όσην ευκολίαν χωρίζει ο ποιμήν τα πρόβατα από τα ερίφια. Και θα θέση τα μεν πρόβατα εις τα δεξιά του τα δε ερίφια εις τα αριστερά.

Τότε θα στραφή ο βασιλεύς εις εκείνους που θα ευρίσκωνται εις τα δεξιά του και θα πη· “ελάτε σεις οι ευλογημένοι του Πατρός μου και κληρονομήσατε την βασιλείαν των ουρανών, η οποία έχει ετοιμασθή για σας από τότε που εθεμελιώνετο ο κόσμος. Διότι επείνασα και μου edώσατε να φάγω, edίψασα και με εποτίσατε, ήμουν ξένος που δεν είχα τόπον να μείνω, και με επήρατε στο σπίτι σας. Ημουν γυμνός και με ενεδύσατε, αρρώστησα και με επισκεφθήκατε, εις την φυλακήν ήμουν και ήλθατε να με ιδήτε”. Τότε θα αποκριθούν προς αυτόν οι δίκαιοι και θα πουν· “Κυριε, πότε σε είδαμε πεινασμένον και σε εθρέψαμε η διψασμένον και σου edώσαμε νερό; Ποτε δε σε είδαμεν ξένον και σε περιμαζέψαμε η γυμνόν και σε ενεδύσαμεν; Ποτε δε σε είδαμε ασθενή η φυλακισμένον και ήλθαμε εις επίσκεψίν σου;” Και θα αποκριθή εις αυτούς ο βασιλεύς· “Αληθινά σας λέγω, κάθε τι που

εκάματε, δια να εξυπηρετήσετε ένα από τους αδελφούς μου, που φαίνονται άσημοι και ελάχιστοι μέσα εις την κοινωνίαν, το εκάματε εις εμέ” (Ο Χριστός, ο βασιλεύς, που είναι ο Υιός του Θεού αλλά και υιός του ανθρώπου, τους πάσχοντας, τους πτωχούς και γυμνούς, αυτούς τους οποίους οι ματαιόδοξοι και υπερήφανοι περιφρονούν, τους θεωρεί αδελφούς του, τέκνα του ουρανού Πατρός και τους περιβάλλει με όλην του την αγάπην. Δι’αυτό και κάθε βοήθειαν που τους προσφέρεται την θεωρεί ως προσφερομένην εις αυτόν τον ίδιον).

Τοτε θα πη και εις εκείνους, που στέκονται εις τα αριστερά του· “φύγετε μακρυά από εμέ σεις οι καταράμενοι και πηγαίνετε στο αιώνιον πυρ, που έχει ετοιμασθή δια τον διάβολον και τους πονηρούς αγγέλους του. Διότι επείνασα και δεν μου edώσατε να φάγω, edίψασα και δεν με εποτίσατε. Ξενος ήμουν και δεν με επήρατε στο σπίτι σας, γυμνός και δεν με ενεδύσατε, άρρωστος και φυλακισμένος και δεν με επισκεφθήκατε”. Τοτε θα αποκριθούν και αυτοί λέγοντες, “Κυριε, πότε σε είδαμε πεινασμένο η διψασμένον η ξένον η γυμνόν η ασθενή η φυλακισμένον και δεν σε υπηρετήσαμεν;” Τοτε θα αποκριθή εις αυτούς και θα είπη· “αλήθεια σας λέγω· εφ’ όσον δεν εκάματε τα καλά αυτά εις ένα από αυτούς, που ο κόσμος θεωρεί πολύ μικρούς, ούτε εις εμέ εκάματε”. Και θα απέλθουν αυτοί μεν εις την αιωνίαν κόλασιν μαζή με τον διάβολον, οι δε δίκαιοι εις την αιωνίαν ζωήν μαζή με τον Θεόν. (Ετσι η δικαία κρίσις θα έχη γίνει, το δίκαιον θα αποδοθή και η ασάλευτος αποκατάστασις θα πραγματοποιηθή). (Κατά Ματθαίον κε’ 31-46)